

Elżbieta A. Świerkowska

Młodzikowo, gm. Krzykosy, woj.
poznańskie, St. 21, AZP 58-34/32

Informator Archeologiczny : badania 24, 48

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Lublin — Jakubowice Muro-
wane ul. Piłszczyńska 14
AZP 77-82/61**

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii w Lublinie

Badania prowadziła mgr Urszula Kurzątkowska. Finansował WKZ w Lublinie. Czwarty sezon badań. Osada z wczesnej epoki żelaza. Osada wczesnośredniowieczna.

W odległości ok. 40 metrów w kierunku północno-wschodnim od cmentarzyska z wczesnej epoki żelaza odkryto trzy niewielkie obiekty o charakterze osadowym, zawierające po kilka fragmentów naczyń, które typologicznie nawiązują do materiału z grobów.

Zbadano także trzy jamy zawierające materiał wczesnośredniowieczny. Na podstawie analizy typologicznej ceramiki datujemy je na X-XIII wiek.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UMCS w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

■ Mąkolice, gm. Wola Krzysztoporska woj. piotrkowskie St. 3 patrz okres halsztacki

**Młodzikowo, gm. Krzykosy
woj. poznańskie St. 21 AZP
58-34/32**

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Elżbieta A. Świerkowska. Finansowało Muzeum Archeologiczne. Trzeci sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej.

Kierując się planem zawartości P_2O_5 na obszarze stanowiska wytyczono w części zachodniej — zalesionej osiem wykopów sondażowych o łącznej powierzchni ok. 200 m². Wielowarstwowy układ pozostałości osadnictwa stwierdzony we wschodniej części osady generalnie koresponduje ze zróżnicowaną warstwą kulturową części zachodniej. Treść poszczególnych warstw zawiera wiele elementów podobnych. Pewne różnice wynikają prawdopodobnie z funkcji danej części osady w określonym czasie. Ogółem podczas trzeciego sezonu odsłonięto trzy budowle mieszkalne (nazemne i półziemiankowe) oraz towarzyszące im jamy o charakterze gospodarczym i odpadowym. Wyniki dotychczasowych badań potwierdziły funkcjonowanie rozległej osady. Ustalenie ram chronologicznych można dokonać jedynie w oparciu o ceramikę. W świetle pobieżnej analizy początki tej osady należałoby widzieć w okresie lateńskim, za najwcześniejsze można uznać materiały o cechach najogólniej mówiąc kultury pomorsko-kłoszowej występującej w zespołach z ułamkami naczyń zapowiadających w sensie morfologicznym cechy charakterystyczne dla wczesnych faz kultury przeworskiej (w tej sytuacji otwartym problemem pozostaje kwestia właściwej interpretacji opisanego stanu rzeczy). W świetle dalszej analizy stwierdzono kontynuację tej osady w późnym okresie lateńskim i okresie wpływów rzymskich. Ponadto zaobserwowano w warstwach obecność ceramiki wczesnośredniowiecznej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania winny być kontynuowane.

**Ner, gm. Wartkowie
woj. sieradzkie
St. nr 2 AZP 62-47/41**

Uniwersytet Łódzki Katedra
Archeologii

Badaniami kierował mgr Jacek Błaszczuk. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej z wczesnego okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest na niewielkim wzniesieniu w dolinie Neru ok. 700 m na wschód od zabudowań wsi Ner. Stanowisko zostało odkryte podczas badań powierzchniowych prowadzonych w ramach AZP. Ponieważ obszar, na którym się znajduje przewidziany jest do zalesienia w roku bieżącym przeprowadzono kilkunastu badania sondażowe, których celem było rozpoznanie chronologii oraz stopnia zniszczenia stanowiska

Przebadano obszar o pow. 150 m². Odkryto 3 groby.

Grób nr 1 kłoszowy z obwarowaniem kamiennym. Znajdował się w nim całkowicie zniszczony kłosz umieszczony na płaskim kamieniu, obok kłosza znaleziono misę.

Grób nr 2 popielnicowy bez obwarowania kamiennego. Zawierał popielnicę wykonaną z czernionej gliny o bardzo wydętym i spłaszczonym brzuścu z całkowicie zniszczoną szyją. Obok popielnicy znajdowała się misa, pod którą znaleziono małą ilość przepalonych kości.

Grób nr 3 jamowy bez obwarowania kamiennego. Jama w której złożone były czyste, przepalone kości miała kształt owalny w przekroju soczewkowaty. W jamie oprócz kości znaleziono misę która była ustawiona na fragmencie brzuśca dość dużego naczynia.